

[Carlsen-Sklødt.]

forbedringer. Men alle disse er dog efter min Mening af mindre Betydning; og da samtidig ca. 200 Embeder faar baade Begyndelsesløn og Slutløn betydeligt nedsat, hvortil kommer andre Nedsættelser, som jeg senere skal omtale, saa synes jeg, at det foreliggende Lovforslag, taget som Helhed i hvert Fald, ikke byder bedre, men snarere ringere Lønningsvilkaar end den nugældende Lønningslov.

Det er muligt, at der under det kommende Udvalgs Arbejde kan blive rettet noget paa Manglerne; men med dette Arbejde for Øje maa jeg meget beklage, at Rigsdagen ikke er blevet gjort bekendt ogsaa med det af det kirkelige Udvalg fremsatte Forslag, eller at dette Forslag er blevet optrykt som Bilag til Ministerens Forslag. Jeg ser vel, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget er medtaget et kort Uddrag af det kirkelige Udvalgs Forslag, men under Udvalgets Arbejde vil det være af stor Betydning, om hele dette Forslag bliver stillet til Udvalgets Raadighed, og jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Kirkeminister, at dette sker, for saa vidt Forslaget er færdigt fra det kirkelige Udvalg.

Dernæst vil jeg gerne sige, at der er ikke hverken fra Menighedsraadene eller fra Præsternes Side fremsat noget Ønske om Lønforhøjelser, og dette vil jeg gerne understrege. Men samtidig vil jeg ogsaa gerne netop med dette Lovforslag for Øje henstille til den høje Rigsdag, at den Lønningsmasse, der i Øjeblikket fordeles mellem Danmarks Præster, heller ikke maa blive forringet ved den Lov, som rimeligvis inden længe vil blive færdiggjort. Saa vidt jeg har forstaaet Lovforslaget og Bemærkningerne dertil samt Kirkeministerens Forelæggelsestale, vil, naar Loven er fuldt gennemført, den samlede Lønningsmasse være nedbragt med 260 000 Kr., hvortil jo maa lægges det forøgede Pensionsbidrag paa ca. 150 000 Kr., eller i alt ca. 410 000 Kr. aarligt. Jeg har her i den samlede Lønningsmasse medtaget saavel Kørselsgodtgørelse som Kontorvederlag, og jeg maa sige, at denne Formindskelse, stadig forudsat, at Tallene er forstaaet rigtigt, en Formindskelse, der vil andrage ca. 300 Kr. gennemsnitligt, vil være en meget betydelig Forringelse i en Præsts i Forvejen ret beskedne Løn, og vil blive meget følelig. Og jeg for mit Vedkommende kan ikke tilraade Rigsdagen at gaa denne Vej, at formindske Lønningerne i al Almindelighed.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til enkelte af Lovforslagets Para-

grafer. Jeg skal straks med nogen Tilfredshed notere, at første Klasses Embederne, der omtales i § 3, og hvortil $\frac{1}{4}$ af Sognekaldene henføres, faar en Forhøjelse paa 300 Kr. aarlig saavel i Begyndelseslønnen som i Slutlønnen.

Men desværre, denne Glæde maa jeg hurtigt lade fare igen, idet Forhøjelsen straks forsvinder til det større Boligradrag og det højere Pensionsbidrag. Hertil kommer, hvad jeg i høj Grad maa beklage, at denne Forhøjelse til de bedst lønnede Embeder tages fra de lavest lønnede Sognekald, hvor Lønningen i Forvejen er meget beskedne. Dette gør, at jeg ikke kan anbefale denne Fremgangsmaade. Jeg ser gerne en Forhøjelse ogsaa for første Klasses Embederne, men ikke paa Bekostning af de andre Sognekalds Lønninger. Saa gik jeg hellere med til det gamle Ønske, som ofte har været fremsat overfor Rigsdagen og ude paa Præstekonventer og lignende Steder, at der kun blev een Lønningsklasse plus Alderstillæg. Den Lønrevision, der nu skal foretages, maa ikke komme til at bære Mærke af, at der er taget mest Hensyn til Præsterne i første Klasse og mindst Hensyn til dem, der gør et lignende Arbejde i de lavere lønnede Embeder.

Herefter vil jeg gerne omtale nogle af Lovforslagets andre Enkeltheder. I § 4 omtales den største Klasse. Den omfatter de tre Femtedele af samtlige Sognekald, og her foreslaas Begyndelseslønnen uforandret, som den nu er, nemlig 3 840 Kr., men med nedsat Alderstillæg, nemlig 360 Kr. hvert tredje Aar i Stedet for 480 Kr., som det hidtil har været. Det betyder, at vedkommende Præster eller nogle af dem indtil 21 Aars Tjenestealder vil faa en lavere Løn, end de har for Tiden, og denne Forringelse kan stige helt op til 800 Kr., deri stadig medregnet Nedsættelsen af Befordringsgodtgørelse og Kontorholdsvederlag samt Forhøjelse af Pensionsbidrag. Først efter 15 Aars Tjeneste forhøjes Alderstillægget til 480 Kr., og Lønklassen ender derefter med 6 720 Kr. som Slutløn. Denne Klasse vil jeg mene ligger omtrent i et Plan, som vil kunne faa almindelig Tilslutning.

Anderledes er Forholdet, naar vi kommer til § 5, hvorved der indføres en ny 3die Klasse med en Løn, begyndende med 3 540 Kr. stigende til 5 280 Kr. Dette synes jeg er Lovforslagets svageste Punkt. Efter Loven af 1922 var der ogsaa en 3die Klasse, men den blev anset for særdeles uheldig og faldt derfor bort ved Lønningsreguleringen i 1927. Der var nemlig i 1925 blevet tilstillet Regeringen og Rigsdagen en Henven-